

måske endda være sådan, at de uendelig mange detaljerede og bureaukratiske regler på arbejdsmiljøområdet betyder, at arbejdstager og arbejdsgiver ikke længere kan se skoven for bare træer. Vi mener i Venstre, at der er behov for en meget kraftig forenkling af reglerne og en forbedret indsats over for de svære sager, og en sådan forenkling kunne faktisk give færre ulykker.

Når man fra myndighedernes side drukner sikkerhedsorganisationerne på de enkelte arbejdspladser med snart sagt alt mellem himmel og jord, der har noget som helst med menneskelige relationer at gøre, så er det ikke så underligt, at fokus flyttes væk fra det væsentlige. Jeg savner, at arbejdsministeren prioriterer indsatsen om det værste: arbejdsulykker med dødelig udgang og de meget alvorlige ulykker. Den prioritering kan man heller ikke finde i det seneste udspil fra ministeren, nemlig debatoplægget om den fremtidige arbejdsmiljøorganisation.

Den store stigning, vi har set de senere år, har især fundet sted inden for bygge- og anlægssektoren, og den er beklagelig, men til gengæld anerkender vi fra Venstre den store indsats for at forbedre situationen, som branchen selv er i fuld gang med. Og vi mener ikke, at det, der lægges op til fra Enhedslisten eller senere på dagen i et beslutningsforslag fra SF med at opstille endnu flere regler, i sig selv vil forbedre situationen.

En del af de ulykker, der sker, som vi lige har fået en gennemgang af fra ministeren, sker, fordi de allerede eksisterende regler ikke bliver overholdt: Stilladserne bliver ikke opbygget forsvarligt, eller man har ikke haft hjelm på hele tiden. Det, der karakteriserer byggepladserne, som altså er det område, der har oplevet den største stigning i antallet af ulykker, ja, det er, at arbejdsgiverne ikke kan være til stede hele tiden. Men ifølge de eksisterende regler er det jo kun arbejdsgiveren, der bliver straffet, hvis reglerne ikke følges. Det mener vi i Venstre man skal ændre. Loven må forbedres, så en arbejdstager, der ikke har fulgt reglerne og arbejdsgiverens henstillinger, kan blive straffet. Det er jo for nylig blevet foreslået af SiD, og det er et forslag, som Venstre støtter.

Det er også glædeligt, som vi har set i Berlin-geren i fredags, at ingeniørerne, altså de projekterende og rådgivende, er blevet opmærksomme på, at de selvfølgelig også har et ansvar for at forebygge miljøskader og arbejdsmiljøproblemer i planlægningen.

Arbejdstilsynet og anklagemyndigheden skal, hvis det stod til Venstre, i hver enkelt sag søge at finde det subjektive ansvar for, hvem der har ansvaret i forbindelse med en given ulykke, og ikke, som vi føler der er tendens til i dag, og som vel også statistikken viser, springe over, hvor gærdet er lavest, og så kun forfølge arbejdsgiveren, fordi han jo har det objektive ansvar. Så er det lettere bare at gå på ham, uanset om der måske i virkeligheden er en anden, som er den subjektivt ansvarlige.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg har to spørgsmål til fru Charlotte Antonsen.

Hvordan vil Venstre forhindre hjerte/karsygdomme, når det er sådan, at Venstre ikke mener, det er nødvendigt at forebygge f.eks. psykosociale arbejdsmiljøproblemer? Det er det ene. Arbejdsministeren gjorde meget opmærksom på, at det var en af de store trusler, vi så fremover.

Og så det andet, som jeg i og for sig synes er et rimelig interessant spørgsmål. Agter Venstre at droppe arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet? For jeg synes, det lyder ret interessant, hvis det er den vej, vi skal gå.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Det, der får mig til at tage ordet, var den indledende bemærkning fra Venstres ordfører, fru Charlotte Antonsen, som startede med at sige, at arbejdsministeren har tilstået, som om der rent faktisk lå en anklage, og så omtaltes antallet af dræbte.

Jeg vil da godt gøre opmærksom på, at de oplysninger, som Venstre her kom med, ikke er helt korrekte, fordi dødstallet faktisk er faldet helt frem til og med 1993, og først fra 1994 af har vi set et stigende antal dødsfald.

Jeg skal også spørge fru Charlotte Antonsen, om man ikke i Venstre er opmærksom på, at SiD's ledelse har taget afstand - også offentligt - fra de udtalelser, som en enkelt ansat i SiD er kommet med i forhold til bødeforlæg til medarbejderne.

Og endelig synes jeg netop, fru Anne Baastrup rejser noget helt centralt, hvis man skal til at gøre medarbejderne ansvarlige i det her, og det er jo lige præcis ledelsesretten i denne forbindelse. Jeg er spændt på at høre det svar, som fru Charlotte Antonsen vil komme med.